

Lovecká tradice v Mongolsku

Lov a ochrana přírody

Mongolsko patří k prvním asijským zemím, které se otevřely zahraničním lovcům a které úspěšně balancují mezi regulovaným trofejním lovem a ochranou přírodních zdrojů. Přibližně 11% mongolského území zauímají přírodní rezervace, kde žije v chráněných podmínkách řada ohrožených živočišných druhů. Rozloha rezervací se má v budoucnu ještě o polovinu zvětšit, takže Mongolsko by se mělo stát zemí s největším chráněným teritoriem na světě. Pro lov je třeba speciálních povolení, která specifikují druh i počet zvířat, jež je možno lovit. Zisk z prodeje licencí plyne do státní pokladny a měl by napomáhat ekologickým projektům.

Počátky mongolských přírodních rezervací sahají až do 12. století, kdy buddhisté začali některé oblasti prohlašovat za posvátné. Nejstarší známou rezervací je pohoří Bogdchána v těsném sousedství dnešního Ulánbátaru. Dodržování zákazu lovu tu hlídali buddhističtí mniši a pytlákům hrozily až do 20. století (a dnes už zase hrozí) přísné tresty. Obrozující se buddhistická komunita se vůbec zasazuje o přísnější ochranu živé přírody a zřejmě sehraje v mongolské ekologii důležitou roli.

Další starobyloou rezervací je přísně chráněná oblast Khan Khentii o rozloze 1,2 milionu hektarů, která je domovem jedné desetiny mongolských lesů a řady ohrožených živočišných i rostlinných druhů.

Sami Mongolové byli tradičně vynikající lovci. V dávných dobách pořádali chánové velké lovy, kterých se účastnily tisíce mužů. Lovilo se pro obživu, pro zábavu, ale také jako cvičení k boji. Ostatně, lovecko-bojový podtext má i největší mongolský svátek Nádám, kdy se soutěží v zápasu, jízdě na koni a lukostřelbě.

Mongolská fauna

Z velkých savců patří v Mongolsku k neatraktivnějším hnědý medvěd, rys, antilopy, gazely, divocí velbloudi, divoké ovce argali či sobi.

Obr.: Sob u tábořiště etnické menšiny Cátanů v oblasti jezera Chovsgol v severním Mongolsku

K nejvzácnějším a nejpřísněji chráněným živočišným druhům se řadí divocí koně Przewalského – tači, kteří za svou záchranu vděčí částečně i českým zoologům a pražské zoologické zahradě. Mají vlastní rezervaci nedaleko Ulánbátaru a jsou chloubou mongolských ochranářů.

Obr.: Divocí koně tači (Przewalského) v rezervaci Chustaj nedaleko Ulánbátaru.

Extrémně vzácný je také sněžný levhart, jehož populace se odhaduje na pouhých několik set jedinců. Přesto je častým terčem pytláků kvůli své ceně kožešině.

Mongolsko je ráj pro milovníky ptáků. Najdete tu supy, orly, sokoly, jeřáby, labutě, divoké husy a na některých jezerech také velké kolonie racků a dalších mořských ptáků.

Jeřáb sibiřský